## HÔ HÀO NỔI DẬY!

Nguyễn Cao Hách

Người Việt hỡi, thấy chăng đã rõ Đất nước ta nát đổ vì sao? Cộng quân "trí tuệ đỉnh cao!" Âm mưu xảo trá xiết bao bạo tàn!

Từ lập quốc hàng ngàn năm trước bao phể hưng vẫn được trường tồn Ngoại xâm phương Bắc chẳng còn Đọa đày thống trị, xóa mòn xứ ta Cùng sát cánh, quyết ra tay chống Giữ chủ quyền đất nước yêu thương

Nhớ xưa Mông Cổ tràn sang
Sau khi từng phá tan hoang nước Tàu
Tại Việt Nam đánh lâu chẳng được
Ôm hận đành cất bước chạy xa
Mấy phen đế quốc Trung Hoa
Minh, Thanh quân sĩ sang ta chiếm càn
Rồi chúng cũng binh tàn tướng bại
Thua rút về chẳng ngại ô danh
Dân ta thấu nghiã hòa bình
Chiến đấu tự vệ triệt binh nước ngoài

Nay sao ta khổ hoài, nuốt nhực Sống tự do, hạnh phúc, xa vời! Vào thời điểm giữa năm mươi Sao họ tàn sát bao người lương dân? Giữa bảy mươi sao cần tàn bạo? Bao trại tù cải tạo khắp nơi! Tinh hoa, di sản rạng ngời Vinh quang hủy diệt xóa thời xưa xa Ý thức hệ ép ta chuốc lấy Nhân loại đà chán ngấy bỏ rơi!

Tất thắng họ, ta chớ rời Điều hợp kế hoạch kịp thời cho hay Đồng lòng tranh đấu ra tay Đoàn kết nỗ lực chống bầy phản dân

Chớ nghi ngại, phân vân, có hại Dành tự do, bẻ gãy gông xiềng Phá mộng đế quốc quàng xiên Trở thành tro khói, mặc nhiên tan tành Bao nhiều nước mới dành độc lập Phát triển mau, tiến gấp, đua chen Sao ta hết thảy chịu yên Dưới chế độ đó, uất phiền căm gan!

Phát triển mạnh, thường cần hợp lực Dẹp trước tiên áp bức gây ra:
Quốc gia thoái hóa, sút sa
Cùng các nước bạn trên đà giao thương
Nền kinh tế phải thường trọn đủ
Xã hội ta gương cũ noi sau
Lẫy lừng quá khứ bấy lâu
Phồn vinh nhân loại ta mau góp phần
Kế hoạch chung ta cần góp sức
Kinh tế mà tự túc, viễn vông!

Ác mộng Mác Xít tan xong Đông Âu đã tỉnh giấc nồng, thoát nguy Nga Sô nay suy vi đành bỏ Mộng tàn, để quốc Đỏ tiêu ma! Sao còn bám sát Trung Hoa? Cũng phường để quốc gây ra bạo tàn Lính đánh thuê lan tràn mặt trận! Hãy vùng lên lãnh vận mạng chung Quyết tâm tranh thủ tới cùng Chủ quyền đất nước phải trong tay mình Chủ nghiã Mác mặc tình áp đặt Khắp nơi cùng thấy thật lầm sai Bao năm đói khổ, đắng cay Họ chỉ tàn sát, đọa đầy, cầm giam Sao ta chẳng kết đoàn dây chống? Phá cho toàn hệ thống nát tan!

Sinh mạng mất, nước điều tàn
Thật là bi thảm, ấy phần trả đây:
Ý thức hệ ngoại lai, không tưởng
Mù quáng đành cứ bướng vấn vương!
Nếu tự tín, ta chọn đường
Tử lộ sẽ thoát, bi thương chẳng còn./.

Nguyễn Cao Hách

## A CALL TO ARMS!

By Prof. NGUYỄN CAO HÁCH

O Vietnamese people, don't you see That our country is being pushed to the brink By a clique of intrigants who pretend to be, In the communist empire, the very missing link?

Since the birth of our nation, millennia ago, Against all odds we have always managed to survive. Northern invaders never succeeded in their drive To dominate a nation united and determined to fight And defend its own national right.

Don't you remember the Mongols who, years ago, Conquered the Chinese empire but, in Vietnam bit the bullet of defeat? Don't you remember the Ming army forced to retreat; And the Qing army literally crushed to pieces? We only fought in defense and knew what peace is.

Oh fellow countrymen, why are we now so miserable?
Why, to live free and happy, are we still unable?
Why did "they" massacre peasants in the mid-fifties?
Why did "they" build concentration camps in the mid-seventies?
Why did "they" destroy all vestiges of our glorious past
To impose an ideology mankind is tired of, at long past?

Victory will ultimately come if we know how to unite And coordinate our efforts and plans in our fight. There is nothing worse than doubt and anxiety Which undermine the reconquest of our liberty. Let's rise together to shatter our yoke And reduce their imperialist venture to ash and smoke.

Most countries in the Third World have gone a long way In their planning for social and economic growth. It is not possible for our people to stay In a system that we all loathe.

Strong is the tendency toward common development By first getting rid of all political oppression Which has caused our downfall and regression And by allying with developed democracies To realize our utmost national abilities. Of all trade partners, our economy must be the complement Of our glorious past, our society must be the continuation. To the prosperity of mankind, let's make our contribution; Let us be a part of the common scheme And give up the "socialist directions" (\*), an impossible dream!

Eastern Europe has risen from its nightmare of Marxism; Russia has given up its ambitious imperialism. Why should we stick to China and its empire? And fight everywhere as guns for hire? Let's take our plight in our own hands And rise to reconquer our own lands

Applied anywhere, Marxism has proven an aberration.

After years of suffering, our people are close to starvation (\*\*)

Why do we continue to stand a government

Which knows of no other policy than massacre and internment?

Why shouldn't we unite and rise

To push the whole structure to its demise?

Lives lost, country ruined - it's tragic that's what we have to pay For blindly adhering to utopias imported from abroad; If we just believed in ourselves and went our own way We would have avoided a tragic dead-end road.

Nguyen Cao Hach Spring - 1992